

Podróż i miejsce w perspektywie antropologicznej
red. Dorota Rancew-Sikora

Sytuacja tematu podróżowania jest dzisiaj w pewnym sensie paradoksalna, bowiem z jednej strony praktyki turystyczne coraz bardziej upowszechniają się, „normalnieją”, czy wręcz trywializują, z drugiej natomiast strony wzbudzają coraz większe zainteresowanie badaczy życia społecznego. Nie jest to wcale temat uważany za niszowy czy mało ważny. Być może po części przyczyną takiego stanu rzeczy jest tendencja do tak zwanej antropologizacji nauk społecznych - temat podróży to wszak jeden z kluczowych wątków antropologii, co więcej, poniekąd ukonstytuowała się ona dzięki podróżowaniu. Dzieje się tak jednak chyba również dlatego, że temat ów ogniskuje wiele kluczowych problemów współczesnego świata, służyć może diagnozie współczesności czy pokazywać pewne typowe dla niej zjawiska, a nawet stawać się metaforą kondycji (po)nowoczesnego człowieka. Rzadko kiedy teksty o podróżowaniu (czy szerzej, ludzkiej mobilności w rozmaitych jej aspektach) mówią wyłącznie o zmienianiu miejsc pobytu: zazwyczaj wskazują one na o wiele więcej, czego dowodem są choćby prace zamieszczone w niniejszym tomie.